

Nr 109.

Av herr **Gustavson, John, m. fl.**, angående den svenska fiskarbefolkningens skyddande mot utländsk konkurrens.

Enligt 1932 års statistik infördes till vårt land över 43,000,000 kilogram fisk till ett värde överstigande 15,000,000 kronor. Läggas härtill värdet av impoterad fiskrom och skaldjur stiger importvärdet till 16,000,000 kronor.

Med avseende å fiskimporten gäller samma förhållanden som ifråga om importen av övriga livsmedelsprodukter, nämligen att landets egna producenter, i detta fall fiskarena på grund av importen erhålla ytterst ringa ersättning för sina fångster, utan att allmänheten-konsumenterna därför får köpa fisken billigare.

Fiskarena och deras organisationer ha därför gång efter annan till myndigheterna framfört sina bekymmer med anledning av de förödande ekonomiska verkningar, som bliva en följd av en i alla avseenden oreglerad fiskimport; någon importtull förekommer som bekant icke ifråga om fisk.

Även i riksdagen har väckts ett flertal motioner i syfte att komma till rätta med dessa förhållanden. De olika förslag, som därvid ha ansetts böra komma ifråga, avse dels importullar på fisk och dels märkning av den importerade fisken.

Jordbruksutredningen avgav även på sin tid ett omfattande förslag till märkning av importerad fisk, men såväl detta förslag som övriga framställningar i här avsett fall, synas icke ha föranlett regeringen att ingripa eller förelägga riksdagen något förslag till stöd och skydd mot importen av fisk.

Anledningen till att fiskarena hittills icke beretts stöd och hjälp av statsmakterna genom något som helst skydd för sin näring, vare sig i form av importtullar, importregleringar eller genom införandet av märknings tvång, lär bero på rådande handelspolitiska förhållanden.

Utän att vilja underskatta de svårigheter, som äro för handen i här avsett fall, synes dock fiskarens svåra ställning påkalla att försök göres att komma till rätta med de påtalade missförhållandena med avseende på fiskimporten.

Anses icke tull böra påläggas importerad fisk och införandet av märknings tvång stöta på allt för stora praktiska svårigheter, böra andra utvägar prövas. Härvid kan tänkas som förebild av statsmakterna redan vidtagna åtgärder för att bereda stöd och skydd åt andra grenar av den svenska livsmedelsproduktionen. Spannmålsregleringen, köttregleringen, betodlingen och äggproduktionen regleras eller beredes skydd på olika sätt. En

utredning, om vilka vägar som böra och kunna beträdas i syfte att bereda den svenska fiskarebefolkningen skydd och stöd mot övermäktig utländsk konkurrens, synes därför påkallad och välbetänkt.

Med anledning av vad sålunda anförts tillåta sig undertecknade härmed föreslå,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning angående fiskimportens verknin-
gar med avseende på vårt lands fiskares avsättnings-
möjligheter samt att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder samt i övrigt för riksdagen framlägga de förslag, vartill denna utredning kan giva anledning.

Stockholm den 22 januari 1935.

John Gustavson.

K. I. Sköldén.

Erik von Heland.